

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18C/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114200764
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114200764.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci navrhovateľa X.. S. K., bydliskom J. X, T. T., štátneho občana SR, proti odporcovi Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, so sídlom M. R. Štefánika 20, Trenčín, o porušenie zákona takto

rozhodol:

Návrh sa z a m i e t a.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa pôvodne podaným návrhom domáhal určenia, že odporca počas výkonu funkcie kolízneho opatrovníka opakovane a zámerne porušoval zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní tým, že vydával rozhodnutia iba na základe toho, že mal. D. S. K. je malý občan s malými právami, t. j. odporca ho diskriminoval na základe veku a že on ako otec dieťaťa je rodič mužského pohlavia, t. j. odporca ho diskriminoval na základe pohlavia. Uvedeným konaním odporca počas výkonu funkcie kolízneho opatrovníka mal. D. S. K. poškodzoval práva účastníkov konania (dieťaťa a jeho otca) vo veci rozhodovania súdu o úprave práv a povinností mal. D. S. K.. Súčasne požiadal o právnu ochranu pred diskrimináciou na základe veku a pohlavia, ktorej sa odporca dopúšťa na ňom a mal. D. S. K.. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca je od roku 2009 rozhodnutiami tunajšieho súdu ustanovený za kolízneho opatrovníka jeho mal. synovi, D. S. K., v konaniach sp. zn. 30PPOm/2/2009, 31P/403/2009, 32P/171/2009, 30P/174/2011, 30P/329/2011, 31P/264/2012, 58Em/5/2012, 60Em/5/2012, 60Em/6/2012, 61Em/5/2012, 62Em/6/2012, 59Em/7/2013, 26PPOm/3/2012, 31P/417/2012, 30P/8/2013, 34P/96/2013, 31P/302/2013, 31PPOm/3/2013. Za celé obdobie výkonu funkcie kolízneho opatrovníka mal. D. K. odporca koná zaujato proti nemu a maloletému a koná výhradne v prospech matky maloletého, a to napriek tomu, že povinnosťou odporcu vo funkcii kolízneho opatrovníka je konať výhradne iba v záujme a v prospech maloletého. Počas celej doby výkonu funkcie kolízneho opatrovníka maloletého odporca navrhuje okresnému súdu zamietat' všetky jeho návrhy iba preto, že je iného pohlavia ako pracovníčky odporcu. Odporca vo funkcii kolízneho opatrovníka maloletého zamietol všetky jeho návrhy iba na základe toho, že je mužského pohlavia. Toto konanie nemá oporu v skutkových zisteniach na strane rodičov dieťaťa, pretože za celú dobu od roku 2009 až doposiaľ odporca nezistil na jeho strane žiadne pochybenia, ktoré by odporcu oprávňovali na takéto jeho diskriminovanie na základe pohlavia, t. j. na systematické zamietanie jeho návrhov týkajúce sa maloletého. Odporca počas celej doby výkonu funkcie kolízneho opatrovníka maloletého navrhuje súdu schvaľovať všetky návrhy matky dieťaťa iba preto, že matka je rovnakého pohlavia ako pracovníčky odporcu. Odporca schválil všetky návrhy matky dieťaťa iba na základe toho, že matka dieťaťa je ženského pohlavia. Takéto konanie odporcu nemá oporu v skutkových zisteniach na strane rodičov dieťaťa, pretože za celú dobu od roku 2009 doposiaľ odporca nezistil na strane matky maloletého žiadne zistenia, ktoré by ho oprávňovali na výhradné schvaľovanie iba návrhov matky maloletého, ktoré

sa ho týkajú. Poznamenal, že podľa čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa majú konajúci súd a odporca povinnosť vypočúť si slobodný názor mal. D. S. K. vždy predtým než vydajú rozhodnutie vo veci, ktoré sa týka maloletého. Odporca počas celej doby výkonu funkcie kolízneho opatrovníka mal. D. S. K. ani raz neprejavil záujem o vypočutie si slobodného názoru maloletého. Rovnako tak odporcovi počas celej doby výkonu funkcie kolízneho opatrovníka maloletého D. S. K. neprekáža, že súd sa absolútne vôbec nezaujímal o slobodný názor dieťaťa. Odporca ani raz nepresadzoval právo maloletého byť počutý podľa čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa. Navrhovateľ ďalej uviedol, že všetky rozhodnutia okresného a krajského súdu, ktoré sa týkajú mal. D. S. K., kde odporca vykonával funkciu kolízneho opatrovníka, majú spoločné znaky: 1) ÚPSVaR Trenčín, vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka mal. D. S. K., 2) KO vydával rozhodnutia, ktoré oznamoval súdom vo forme stanovísk, odporúčení alebo návrhov, kedy kolízny opatrovník ani raz nepoznal slobodný názor maloletého pred tým, než kolízny opatrovník vydal konečné rozhodnutie, 3) kolízny opatrovník ani raz neprejavil záujem o slobodný názor maloletého D. S. K., 4) kolízny opatrovník ani raz nevyužil právo podať odvolanie v situácii, keď súdy vo veci mal. D. S. K. vydali rozhodnutie bez znalosti slobodného názoru maloletého, 5) kolízny opatrovník ani raz v konaniach vedených na okresnom i krajskom súde vo veci mal. D. S. K. nepresadzoval a neochraňoval ľudské práva maloletého, ktoré má každé dieťa garantované platnou legislatívou, Ústavou SR, medzinárodnými zmluvami a dohovormi, ktorými je SR viazaná, 6) kolízny opatrovník ani raz v konaniach na okresnom a krajskom súde neumožnil maloletému, aby dieťa podalo odvolanie, sťažnosť, 7) kolízny opatrovník ani raz v konaniach na okresnom a krajskom súde vo veci mal. D. S. K. nepresadzoval procesné práva dieťaťa v konaní pred súdom, 8) kolízny opatrovník v konaniach na okresnom a krajskom súde vo veci mal. D. S. K. navrhoval zamietat' všetky návrhy otca dieťaťa na základe toho, že otec dieťaťa je mužského pohlavia a návrhy matky dieťaťa navrhoval schváliť na základe toho, že matka je ženského pohlavia, t. j. rovnakého pohlavia ako pracovníčky odporcu. Poukázal, že odporca je pri výkone funkcie kolízneho opatrovníka metodicky usmerňovaný internými normami. Do 21.02.2012 bola v účinnosti interná norma č. IN-020/2006 a od 22.02.2012 interná norma č. IN-014/2012. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie bodu 2, 3, 5 internej normy č. IN-020/2006 a na ustanovenia bodu 1.2, 1.3, 1.5, 2, 2.4 internej normy č. IN-014/2012. Ďalej tiež poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II US 97/2013, na čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa, na všeobecný komentár č. 10, 12, 13 k Dohovoru o právach dieťaťa, na ustanovenie § 43 ods. 1 zákona o rodine, § 100 ods. 3 O. s. o., na články 1, 2, 7 ods. 2, 12 Ústavy SR, na články 21 ods. 1, 23, 24, 41 ods. 1, 2, 48 Charty základných práv Európskej únie. Dodal, že odporca vo veci rozhodovania rodičov mal. D. S. K. po celý čas rozhoduje o tej istej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, a to, že návrhy oca dieťaťa automaticky zamietal a navrhuje súdu zamietnuť návrh otca, kde jediným dôvodom na takéto rozhodovanie je to, že otec dieťaťa je mužského pohlavia, t. j. iného pohlavia ako pracovníčky odporcu a návrhy matky dieťaťa týkajúce sa maloletého automaticky podporuje a navrhuje súdu schváliť, pretože matka je ženského pohlavia, t. j. rovnakého ako pracovníčky odporcu. Poznamenal, že opakovane žiada styk dieťaťa s rodičmi v rozsahu 1/1 matka/otec, kde objektívne nie sú známe dôvody, ktoré by v súvislosti s týmito návrhmi otca, intenzívnym spôsobom negatívne zasahovali do záujmov maloletého. Napriek tomu však kolízny opatrovník všetky takéto návrhy otca navrhoval zamietnuť iba preto, že otec je mužského pohlavia. Kolízny opatrovník v súvislosti s rozhodovaniami okresného súdu o návrhoch otca na styk s dieťaťom ani raz neumožnil maloletému v týchto prípadoch podať sťažnosť alebo odvolanie, pretože maloletý je podľa kolízneho opatrovníka malým občanom s malými právami. Vo veci o ponechanie maloletého v starostlivosti rodiča opakovane žiadal zrušiť ponechanie dieťaťa v starostlivosti matky, pretože na to nikdy nebol dôvod a ak na to dôvod bol, tak tento už pominul. Nikomu nie sú známe dôvody, ktoré by v súvislosti s týmito jeho návrhmi intenzívnym spôsobom negatívne zasahovali do záujmov maloletého. Napriek tomu kolízny opatrovník všetky jeho návrhy navrhoval súdu zamietnuť iba preto, že je mužského pohlavia. Kolízny opatrovník v súvislosti s rozhodovaním okresného súdu o jeho návrhoch na zrušenie predbežného opatrenia, ktorým je dieťa ponechané v starostlivosti matky ani raz neumožnil maloletému podľa sťažnosť alebo odvolanie, čím maloletého diskriminuje na základe veku, pretože maloletý je malý občan s malými právami. Extrémny príklad diskriminácie otca maloletého a aj samotného maloletého je nasledovný: otec dieťaťa podal za obdobie 2012 - 2013 spolu 10 návrhov na výkon súdneho rozhodnutia z dôvodu, že matka dieťaťa aktívne a vedome bránila v styku otca s dieťaťom. Návrhy sa týkajú obdobia od 04.06.2010 do roku 2013. V súvislosti s týmito návrhmi, aby kolízny opatrovník zo všetkých síl v tejto veci matke pomohol, vydal rozhodnutie - správa zo dňa 15.08.2013 - ktoré zaslal súdu. Kolízny opatrovník vydal rozhodnutie, podľa ktorého otec svojim správaním v lete roku 2013 spôsobil, že matka v roku 2010, 2011, 2012 a v prvej polovici roka 2013 aktívne bránila v styku dieťaťa s otcom. Je zrejmé, že kolízny opatrovník si je taký istý svojou beztretnosťou, že si dovoľí aj takúto extrémnu diskrimináciu otca dieťaťa a aj samého dieťaťa, kde kolízny opatrovník sa

už ani nesnaží maskovať svoju zaujatosť proti dieťaťu a otcovi a otvorene sa priznáva k diskriminácii. Kolízny opatrovník vydal rozhodnutie nepoznajúc slobodný názor dieťaťa. Keď zhrnul rozhodovanie kolízneho opatrovníka vyšlo mu, že počas celej doby výkonu svojej funkcie sa nezaujímal o slobodný názor maloletého, vydáva rozhodnutia, ktoré sa týkajú maloletého bez znalosti slobodného názoru maloletého, nepresadzuje ľudské práva a záujmy maloletého, v konaniach, ktoré sa týkajú maloletého, tomuto ani raz neumožnil podať sťažnosť alebo odvolanie, opakovane sa dopúšťa systémového a inštitucionalizovaného násillia na maloletom, čím pácha systémové a inštitucionalizované násillie na otcovi, maloletého nie je v konaniach počuť a kolízny opatrovník nerobí nič pre to, aby maloletého bolo počuť. Opakovane zdôrazňoval, že odporca diskriminuje jeho aj maloletého tým, že maloletému vedome, aktívne a zámerne bráni v prístupe k odvolaciemu súdu podľa čl. 36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd. Odporca po celú dobu výkonu funkcie kolízneho opatrovníka bránil maloletému v konaniach, ktoré sa ho týkali, podať odvolanie, námietku alebo sťažnosť. Kritérium „porovnateľnej situácie“ podľa § 2a ods. 2 antidiskriminačného zákona je splnené ustanovením Ústavy SR, O. s. p. a nadväzujúcej právnej úpravy a medzinárodných dohovorov, ktorými je SR viazaná, podľa ktorých má každý účastník konania právo podať v konaní odvolanie, námietku alebo sťažnosť, čo znamená, že aj maloletý má právo v konaní, ktoré sa ho týka, podať odvolanie, námietku alebo sťažnosť. Rodičia maloletého D. S. K. totiž v týchto konaniach aktívne využívali svoje právo účastníka na podávanie návrhov, odvolaní, námietok alebo sťažností, pričom v rovnakej situácii mal maloletý kolíznym opatrovníkom zámerne znemožnený prístup k procesom návrhov, odvolaní, námietok alebo sťažností. Týmto postupom sa odporca dopúšťa priamej diskriminácie, pretože práve slobodný názor maloletého bol a naďalej je najrelevantnejším dôkazom o tom, že navrhovateľ je výborným rodičom, ktorý mal nadštandardne pekný vzťah so svojim synom. Odporca si neželal a naďalej si neželá, aby maloletý oznámil súdu svoj slobodný názor a slobodnú vôľu formou odvolania, námietky. Odporca sa po celý čas snaží, aby otec maloletého mal nerovnoprávne postavenie účastníka konania v porovnaní s postavením matky maloletého. Navrhovateľ ďalej uviedol, že počas výkonu funkcie kolízneho opatrovníka bol odporca nepriateľský ako k maloletému, tak aj k nemu. Za nepriateľský označil diskriminačný postoj odporcu, nakoľko pojem nepriateľský právo nedefinuje. Diskriminačný postoj sa prejavoval vo faktickej forme, a to predovšetkým výstupmi odporcu. Poukázal na všetkých 105 rozhodnutí okresného a krajského súdu v konaniach týkajúcich sa maloletého a poznamenal, že ani v jednom z konaní, ktoré predchádzalo týmto rozhodnutiam, nebolo počuť maloletého D. S.. Nevie si vysvetliť prečo, objektívne dôvody nepozná. Pozná len subjektívne dôvody, a to sú tie, že odporca označuje matky za kvalitných rodičov a otcov za rodičov nekvalitných. Opätovne poukázal na všeobecný komentár k Dohovoru o právach dieťaťa, kde konkrétne v článku 12 je uvedené ako má byť v praxi aplikované právo dieťaťa byť počutý. Súčasne je tu obsiahnutá definícia práva dieťaťa povedať svoj názor. V každom konaní má dieťa právo vyjadriť svoj názor. Kolízny opatrovník zabránil maloletému v prístupe ku konaniu a neumožnil mu náležite sa vyjadriť a ani odvolať proti rozhodnutiam súdov. Odporca sa sústredil predovšetkým na otca. Poukázal, že v roku 2009, keď bol prvýkrát ustanovený do funkcie kolízneho opatrovníka odporca, ešte zákon o rodine nepoznal inštitút striedavej starostlivosti. V tomto období podľa grafov, bolo 90% detí zverených do starostlivosti matky. Po zavedení striedavej starostlivosti sa zvýšil počet otcov, ktorým boli takto deti zverené. Neznamená to teda, že by sa otcovia nejako zlepšili, stále sú to tí istí otcovia. V roku 2009 kolízny opatrovník navrhol súdu prostredníctvom predbežného opatrenia zveriť mal. D. matke len na základe jej vyjadrenia. Všetky jeho návrhy zamietol. Kolízny opatrovník tiež presadzuje, aby matka bola s dieťaťom častejšie a jemu zatajuje dôležité informácie. Týmto ho priamo aj nepriamo diskriminuje. Kolízny opatrovník chce, aby dieťa bolo zverené do starostlivosti matky, čím jeho diskriminuje na základe pohlavia. V roku 2009, keď bol odporca ustanovený do funkcie KO, sa asi rok až rok a pol intenzívne staral o dieťa tak ako aj matka. Preto nebol dôvod na zverenie dieťaťa do starostlivosti matky. Styk bol upravený na 2,8 dňa v mesiaci. Kolízny opatrovník takýto styk navrhol súdu bez toho, že by poznal názor dieťaťa a názor otca. Kolízny opatrovník nevedel prekonať predpojatosť k nemu ako k osobe iného pohlavia. Priamo zamestnankyňa odporcu mu povedala, čo sa týkalo úpravy styku, že vie ako súdy rozhodujú a preto navrhla takýto oklieštený styk. Odporca už v tomto čase spustil proces odcudzovania sa otca a dieťaťa. On proti tomu bojoval, ale všetko bolo zamietané. Chcel byť s dieťaťom rovnako ako matka. Odporca nedodržiaval rovnoprávnosť tak, ako to vyplýva zo zákona o rovnakom zaobchádzaní. Skutočne nevie, prečo odporca takýmto spôsobom postupoval a preto voči takémuto postupu nevie zahájiť svoj ďalší postup. Zúčastňoval sa na všetkých pojednávaníach súdu, ako aj na sedeniach u odporcu, matka sa však nezúčastňovala alebo na všetko hovorila nie a preto kolízny opatrovník odporučal to, čo chcela matka. S poukazom na interné normy odporcu skonštatoval, že kolízny opatrovník porušuje svoje povinnosti v tom, aby konal objektívne. Opakovane sa v tomto prípade kolízny opatrovník dopúšťa konania, ktoré vôbec nebolo objektívne. Súčasne požiadal aj o

prístup do spisovej zložky, ktorú vedie odporca bez zabezpečenia tejto spisovej zložky je toto konanie nespravodlivé. Argumentoval tiež rozhodnutiami NS SR a KS TN v správnom konaní. Podľa týchto rozhodnutí matka v Považskej Bystrici si vybojovala prístup k spisovej zložke. Jej ako žene bol tento prístup umožnený, jemu ako otcovi však odporca zložku neprístupnil, napriek tomu, že predmetné rozhodnutie NS SR veľmi dobre pozná. Nevie predložiť presvedčivejší dôkaz o diskriminácii. Mám za to, že zákon č. 305/2005, ktorým je upravená činnosť kolízneho opatrovníka, spadá do oblasti sociálneho zabezpečenia a preto je možné na ňu použiť aj antidiskriminačný zákon. S dieťaťom sa naposledy videl v septembri 2013, odvtedy styk prerušil, pretože dieťaťu to spôsobovalo psychosomatické problémy. Odporca totiž ignoroval najlepší záujem dieťaťa a presadzoval u dieťaťa len to, aby bolo v komforte u matky. Ignoroval všetky jeho námietky a sťažnosti ako otca. Navrhovateľ ďalej uviedol, že súdy na Slovensku rozhodujú tak, že vo veci rozhodovania starostlivosti o mal. zverujú v absolútnej väčšine prípadov maloletých do starostlivosti matkám. V r. 2005 90 %; v r. 2006 90 %; v r. 2007 90% detí zverených matkám; v r. 2008 90 %; v r. 2009 80 %; v r. 2010 88 %; v r. 2011 85 % detí zverených do starostlivostí matkám; v r. 2012 83 % detí zverených do starostlivosti matkám, v r. 2013 82% detí zverených do starostlivosti matkám. Oproti tomu detí zverených do starostlivosti otcom: v r. 2005 10 %; v r. 2006 10 %; v r. 2007 10 %; v r. 2008 10 %; v r. 2009 11 %; v r. 2010 11 %; v r. 2011 10 %; v r. 2012 10 %; v r. 2013 10 %. V r. 2010 1 % zverených do striedavej osobnej starostlivosti, v r. 2011 5 %, v r. 2012 7%, v r. 2013 8 %. Súčasťou procesu petitu návrhu je test diskriminácie. Súčasťou testu diskriminácie je aj to, aby osvedčil, preukázal, že patrí do chránenej skupiny. Má za to, že grafom preukázal, že otcovia sú chránená skupina, ktorí vo veci rozhodovania starostlivosti súdu o maloletých sú účastníkmi týchto konaní a osvedčil nimi, že patrí do chránenej skupiny, pretože je mužského pohlavia, je rodičom maloletého, kde vo veci starostlivosti súdov o maloletého odporca vykonával funkciu kolízneho opatrovníka. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Čadca a Krajského súdu v Žiline, z ktorých je zrejmé, že kolízny opatrovník zisťoval názor mal. I. vo veku 2 roky a 2 mesiace a následne kolízny opatrovník zaujal také stanovisko, že odporučil zamietnuť návrh matky na zverenie detí do jej starostlivosti a vyhovel návrhu otca. Kolízny opatrovník teda postupoval v danom prípade v súlade s čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa, aj keď dieťa malo 2 roky a 3 mesiace. Odporcu obvinil z diskriminácie mal. D. S. K. a jeho otca, kde tejto diskriminácie sa mal dopustiť tým, že počas celej doby výkonu opatrovníka nezabezpečil právne zastúpenie. Odporca je v inej situácii zastúpený právnikom, má právne zastúpenie. Podľa § 31 O. s. p. zástupcom účastníka nemôže byť ten, koho záujmy sú v rozpore so záujmami účastníkmi konania, ktorého zastupuje. Tým, že kolízny opatrovník počas celej doby výkonu funkcie nepoznal slobodný názor dieťaťa, tým že napriek tomu rozhodoval, zaujímal stanoviská v súdnych konaniach a prijímal rozhodnutiach, napr. neodvolať sa, tak tým odporca konal v rozpore so záujmami mal. D. S. K. podľa článku 3 Dohovoru práva dieťaťa. Vzhľadom na to, že odporca vedome porušoval články 3 a článok 12 Dohovoru práva dieťaťa, mal si byť vedomý toho, že koná v rozpore so záujmami mal. D. S. K.. Preto mal súdu navrhnúť zmenu kolízneho opatrovníka podľa § 31 a O. s. p.. Počas konania sa navrhovateľ opakovane domáhal sprístupnenia spisovej zložky odporcu týkajúcej sa mal. D. S. K. prostredníctvom súdu.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil a uviedol, že na okresnom súde sa viedlo niekoľko konaní týkajúcich sa mal. D. S. K.. Maloletý bol zverený matke a určený styk tak, ako uviedol navrhovateľ. Ku všetkým konaniam predložili svoje vyjadrenie. Potvrdil, že v konaní bolo podaných veľa sťažností týkajúcich sa úpravy styku. Rovnako potvrdil, že navrhovateľ žiadal o sprístupnenie spisovej zložky maloletého, pričom mu bola zaslaná odpoveď, že naďalej prebiehajú súdne konania a preto mu spis zatiaľ nemôže byť sprístupnený. Dodal, že všetky podania, ktoré sú súčasťou spisovej zložky kolízneho opatrovníka, sú súčasťou súdnych spisov. Poznomenal, že úrad ako kolízny opatrovník dáva súdu len odporúčacie stanovisko, nemá rozhodovacie právomoci. Tieto má len súd, ktorý následne rozhodol. Čo sa týka vypočutia maloletého, dávali podnety na súd na vypočutie maloletého pedopsychológom. Súd im následne nevyhovel. Konečné rozhodnutia súdu nedokážu ovplyvniť. Má za to, že bolo daných dostatočné množstvo podnetov na vypočutie dieťaťa. Taktiež boli riešené zo strany navrhovateľa zákazy návštev dieťaťa u pedopsychiatra. Navrhli aj vykonanie znaleckého dokazovania. Dňa 27.08.2012 a dňa 13.09.2012 bola snaha o vykonanie pohovoru s maloletým, pričom navrhovateľ toto odmietol s poukazom na rovnosť účastníkov. Poukázal aj na dlhodobú nespoluprácu navrhovateľa, ktorý nereaguje na písomné predvolania ani na telefonáty. Má za to, že navrhovateľa ani jeho syna nediskriminoval, či na základe pohlavia alebo veku. Poznomenal, že prístup do spisovej zložky maloletého neposkytli na základe internej normy Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny č. 014/2012, kde v bode 1.6 sa uvádza, že v prípade, ak zákonný zástupca dieťaťa požiada úrad akoukoľvek formou o sprístupnenie informácií

zo spisovej zložky dieťaťa v čase vykonávania funkcie kolízneho opatrovníka, úrad ako povinná osoba postupuje podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. a vydá o tom písomné rozhodnutie.

Súd uznesením na pojednávaní dňa 06.07.2015 pripustil zmenu návrhu tak, že:

„Odporca počas výkonu funkcie kolízneho opatrovníka opakovane a zámerne porušoval zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní tým, že vydával rozhodnutia iba na základe toho, že mal. D. S. K. je občan s malými právami, t.j. odporca mal. diskriminoval na základe veku, že navrhovateľ (otec dieťaťa) je rodič mužského pohlavia, t.j. odporca diskriminoval navrhovateľa na základe pohlavia. Uvedeným konaním odporca počas výkonu funkcie kolízneho opatrovníka mal. D. S. K. poškodzoval práva účastníkov konania vo veci rozhodovania súdu o úprave práv a povinností mal. D. S. K..

ÚPSVaR Trenčín, vo funkcii kolízneho opatrovníka mal. D., tým, že v roku 2014 odmietol sprístupniť spisovú zložku mal. D. S. K., ktorú o mal. D. S. K. vedie, vo veci starostlivosti súdu o mal. D. S. K., mal. D. S. K. a jeho otcovi X.. S. K., sa tým dopustil priamej diskriminácie mal. D. S. K. na základe veku a priamej diskriminácie X.. S. K. na základe pohlavia.

ÚPSVaR Trenčín, po celú dobu výkonu funkcie kolízneho opatrovníka mal. D. S. K., tým, že mal. bráni v prístupe k procesom odvolania, námietky alebo sťažnosti sa dopustil priamej a nepriamej diskriminácie X.. S. K..

Navrhovateľ má nárok na úhradu trov spojených s týmito konaniami.

ÚPSVaR Trenčín je povinný uhradiť navrhovateľovi všetky náklady spojené s týmito konaniami.“

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a svedkýň K.. K. T., K.. T. K. a X.. W. I. a oboznámením správy ÚPSVaR Trenčín zo dňa 06.09.2010, úradného záznamu ÚPSVaR Trenčín zo dňa 30.06.2010, vyjadrenia ÚPSVaR Trenčín zo dňa 28.06.2010, správy ÚPSVaR Trenčín z prešetrenia pomerov k návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 18.06.2010, správy ÚPSVaR Trenčín z prešetrenia pomerov k návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 29.04.2010, správy ÚPSVaR Trenčín z prešetrenia pomerov zo dňa 30.03.2010, vyjadrenia ÚPSVaR Trenčín k zvereniu mal. D. S. K. zo dňa 19.03.2010, správy ÚPSVaR Trenčín z prešetrenia pomerov zo dňa 10.12.2009, správy ÚPSVaR Trenčín z prešetrenia pomerov a vyjadrenie k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 07.12.2009, úradného záznamu ÚPSVaR Trenčín zo dňa 19.11.2009, správy ÚPSVaR Trenčín z prešetrenia pomerov zo dňa 12.10.2009, žiadosti navrhovateľa o prístup k spisu jeho syna mal. D. S. K. zo dňa 24.11.2014, rozhodnutia ÚPSVaR Trenčín sp. zn. 2014/241866 zo dňa 27.11.2014, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-6 zo dňa 03.06.2009, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30PPOm/2/2009-8 zo dňa 07.10.2009, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 31P/403/2009-21 zo dňa 27.11.2009, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/174/2011-30 zo dňa 01.06.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/329/2011-6 zo dňa 04.10.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 31P/264/2012-5 zo dňa 04.09.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 26PPOm/3/2012-7 zo dňa 23.11.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 26PPOm/2/2012-5 zo dňa 23.11.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-6 zo dňa 03.06.2009, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 34P/96/2013-8 zo dňa 07.05.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 31PPOm/3/2013-7 zo dňa 26.08.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30PPOm/2/2009-17 zo dňa 14.10.2009, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 31P/403/2009-27 zo dňa 09.12.2009, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 31P/403/2009-87 zo dňa 21.04.2010, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-81 zo dňa 03.05.2010, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 31P/403/2009-148 zo dňa 16.06.2010, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-108 zo dňa 25.06.2010, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 31P/403/2009-171 zo dňa 23.07.2010, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-6 zo dňa 03.06.2009 uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-125 zo dňa 23.07.2010, rozsudku tunajšieho súdu č. k. 31P/403/2009-198 zo dňa 09.09.2010, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/510/2010-14 zo dňa 10.01.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 31P/403/2009-307 zo dňa 17.01.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-190 zo dňa 08.02.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-206 zo dňa 28.02.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-249 zo dňa 21.04.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/174/2010-37 zo dňa 17.06.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-311 zo dňa 15.07.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-326 zo dňa 22.08.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/174/2011-70 zo dňa 30.08.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/329/2011-14 zo dňa 28.10.2011, uznesenia

tunajšieho súdu č. k. 30P/174/2010-119 zo dňa 02.11.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-358 zo dňa 07.11.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/174/2011-133 zo dňa 13.12.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/174/2011-162 zo dňa 29.03.2011, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-466 zo dňa 14.06.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/174/2009-190 zo dňa 14.06.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/174/2011-203 zo dňa 20.07.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-479 zo dňa 20.07.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-481 zo dňa 20.07.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-483 zo dňa 20.07.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/174/2011-205 zo dňa 26.07.2012, rozsudku tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-540 zo dňa 27.08.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/174/20-233 zo dňa 31.08.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 31P/264/2012-6 zo dňa 04.09.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/174/2011-278 zo dňa 11.10.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 26P/296/2012-9 zo dňa 11.10.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/332/2012-10 zo dňa 23.10.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 26P/385/2012-29 zo dňa 10.12.2012, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 26PPOm/2/2012-11 zo dňa 04.01.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/8/2013-4 zo dňa 11.02.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/174/2011-331 zo dňa 14.02.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-648 zo dňa 30.04.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 31PPOm/2/2013-5 zo dňa 23.05.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-684 zo dňa 31.05.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-687 zo dňa 04.06.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-690 zo dňa 05.06.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 34P/96/2013-14 zo dňa 05.06.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30P/205/2013-10 zo dňa 14.06.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-726 zo dňa 01.08.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 31PPOm/3/2013-8 zo dňa 27.08.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-764 zo dňa 11.11.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-6 zo dňa 03.06.2009 uznesenia tunajšieho súdu č. k. 34P/96/2013-71 zo dňa 29.11.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 34P/96/2013-83 zo dňa 10.01.2014, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 30PPOm/2/2013-256 zo dňa 22.01.2014, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 34P/96/2013-112 zo dňa 05.02.2014, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 34P/96/2013-114 zo dňa 19.02.2014, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-842 zo dňa 20.03.2014, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 34P/96/2013-158 zo dňa 11.06.2014, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 34P/96/2013-155 zo dňa 11.04.2014, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-883 zo dňa 03.07.2014, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-885 zo dňa 08.07.2014, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-950 zo dňa 27.11.2014, rozsudku tunajšieho súdu č. k. 34P/96/2013-194 zo dňa 05.12.2014, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoPom/1/2009-34 zo dňa 12.11.2009, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP//21/2010-44 zo dňa 21.01.2010, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/45/2010-128 zo dňa 01.06.2010, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/94/2010-314 zo dňa 03.02.2011, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/20/2011-217 zo dňa 08.03.2011, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/40/2011-54 zo dňa 15.07.2011, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/41/2011-56 zo dňa 15.07.2011, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/66/2011-319 zo dňa 15.08.2011, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/51/2011-84 zo dňa 26.09.2011, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/63/2011-372 zo dňa 28.11.2011, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/119/2011-31 zo dňa 13.12.2011, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/120/2011-33 zo dňa 13.12.2011, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/125/2011-157 zo dňa 10.01.2012, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/7/2012-152 zo dňa 21.02.2012, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/33/2012-174 zo dňa 24.04.2012, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/86/2012-512 zo dňa 13.08.2012, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/71/2012-216 zo dňa 14.08.2012, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/116/2012-17 zo dňa 13.11.2012, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/121/2012-20 zo dňa 15.11.2012, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/124/2012-306 zo dňa 22.11.2012, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/123/2012-303 zo dňa 22.11.2012, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/105/2012-616, 4CoP/106/2012 zo dňa 10.01.2013, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/31/2013-10 zo dňa 13.03.2013, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoPom/1/2013-29 zo dňa 27.03.2013, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/32/2013-338 zo dňa 27.03.2013, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoPom/1/2013-11 zo dňa 13.06.2013, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/79/2013-714, 4CoP/87/2013, 4CoP/88/2013, 4CoP/89/2013 zo dňa 04.07.2013, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/13/2013-19 zo dňa 31.07.2013, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/88/2013-35, 19CoP/89/2013 zo dňa 07.08.2013, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoPom/2/2013-23 zo dňa 25.09.2013, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoPom/1/2013-21 zo dňa 25.09.2013, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/123/2013-806 zo dňa 13.11.2013, uznesenia

Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17NcC/78/2013-808 zo dňa 13.11.2013, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/22/2014-38, 17NcC/10/2014 zo dňa 12.03.2014, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/36/2014-147 zo dňa 24.04.2014, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/35/2014-145 zo dňa 24.04.2014, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/34/2014-142 zo dňa 24.04.2014, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/49/2014-864 zo dňa 14.05.2014, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/45/2014 zo dňa 02.06.2014, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/62/2014-174, 4CoP/63/2014 zo dňa 22.08.2014, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/72/2014-936, 4CoP/73/2014 zo dňa 30.09.2014, správy ÚPSVaR Trenčín z poradensko - psychologického procesu zo dňa 31.03.2015, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 26PPOm/3/2012-18 zo dňa 14.02.2013, uznesenia tunajšieho súdu č. k. 60Em/5/2012-106 zo dňa 29.09.2014, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/44/2011-277 zo dňa 16.05.2011, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11CoE/152/2014-123 zo dňa 03.12.2014, štatistických grafov, rozhodnutia NS SR 8SŽi/16/2013 zo dňa 20.03.2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ je účastníkom viacerých konaní týkajúcich sa mal. D. S. K., v ktorých odporca vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka mal. D. S. K..

Zo správy ÚPSVaR z prešetrenia pomerov zo dňa 06.09.2010 vyplýva, že správa bola vypracovaná na základe žiadosti súdu v konaní o úpravu styku sp. zn. 31P/403/2010 na podklade návrhu otca. ÚPSVaR Trenčín v nej konštatoval, že v domácnosti otca (navrhovateľa) neboli zistené žiadne nedostatky a má pre maloletého vytvorené veľmi dobré podmienky k realizácii styku. Z vyjadrenia ÚPSVaR Trenčín zo dňa 28.06.2010 vyplýva, že tento otcovi (navrhovateľovi) oznámil výsledok riešenia problémov so stykom s mal. D. S. K., pričom odporca ako kolízny opatrovník sa snažil o zabezpečenie styku dieťaťa s otcom. Z úradného záznamu ÚPSVaR Trenčín zo dňa 30.06.2010 vyplýva, že otec (navrhovateľ) sa vyjadril k problémom súvisiacich so stykom s maloletým, ktoré spôsobuje matka. Zo správy ÚPSVaR Trenčín z prešetrenia pomerov k návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 18.06.2010 vyplýva, že táto bola vypracovaná na základe žiadosti súdu v konaní sp. zn. 32P/171/2009 na podklade návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Z predmetnej správy vyplynulo, že ÚPSVaR Trenčín vykonal šetrenie u oboch rodičov, dal otcovi možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam matky ohľadne bránenia v styku a záverom konštatoval, že obidvaja rodičia majú pre maloletého vytvorené veľmi dobré podmienky. Okrem iného tu uviedol aj vyjadrenie otca, že v prípade, ak mu bol maloletý zverený do starostlivosti, matke by v styku s dieťaťom nebránil. Zo správy ÚPSVaR Trenčín z prešetrenia pomerov k návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 29.04.2010 vyplýva, že táto bola vypracovaná na základe žiadosti súdu v konaní sp. zn. 32P/171/2009 na podklade návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Z predmetnej správy vyplynulo, že ÚPSVaR Trenčín vykonal šetrenie u matky dieťaťa. Poznamenal, že písomné vyjadrenie otca a informácie poskytnuté matkou sú protichodné. V závere konštatoval, že o maloletého bolo zo strany matky riadne postarané a dieťa nie je v domácnosti matky v ohrození života. Zo správy ÚPSVaR Trenčín z prešetrenia pomerov zo dňa 30.03.2010 vyplýva, že táto bola vypracovaná na základe žiadosti súdu v konaní o úpravu styku sp. zn. 31P/403/2009. Z predmetnej správy vyplynulo, že ÚPSVaR Trenčín vykonal šetrenie v domácnosti otca a v závere konštatoval, že v domácnosti otca neboli zistené žiadne nedostatky a otec má vytvorené veľmi dobré podmienky k realizácii styku. Z vyjadrenia ÚPSVaR Trenčín k zvereniu mal. D. S. K. zo dňa 19.03.2010 vypracovaného na základe žiadosti súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 32P/171/2009 vyplýva, že počas konzultácie bol viditeľný pozitívny citový vzťah maloletého k matke aj k otcovi, preto sa rozhodli pre dyadickú konzultáciu s oboma rodičmi za účelom dospieť k rodičovskej dohode. Bolo konštatované, že maloletý v neverbálnej i verbálnej interakcii prejavuje náklonnosť k obom rodičom. Vzhľadom na vek nie celkom chápe vzniknutú situáciu. Občas mu je smutno za tatinom a vždy sa teší, keď je s ním. ÚPSVaR Trenčín záverom vo vyjadrení uviedol, že obaja rodičia majú pozitívny citový vzťah k maloletému a rovnako tak aj maloletý prejavuje náklonnosť resp. pozitívny citový vzťah k obom rodičom. V otázke zverenia maloletého ako aj predpokladov rodičov pre výchovu maloletého odporučil súdu znalecké dokazovanie. Zo správy ÚPSVaR Trenčín z prešetrenia pomerov zo dňa 10.12.2009 vyplýva, že správa bola vypracovaná na základe žiadosti súdu v konaní sp. zn. 32P/171/2009 o prešetrenie pomerov v domácnosti matky. Zo šetrenia bolo zistené, že maloletý býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, v tom čase mal 2 roky a 8 mesiacov. Otec má k dieťaťu vytvorený veľmi pekný vzťah a dieťaťu dobrovoľne prispieva výživným vo výške 50 eur mesačne a to od novembra 2009. Záverom bolo uvedené, že v domácnosti matky sú pre maloletého vytvorené veľmi dobré podmienky. Zo správy ÚPSVaR Trenčín z prešetrenia pomerov a vyjadrenie k návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 07.12.2009 vyplýva, že táto bola vypracovaná na základe žiadosti súdu v konaní sp. zn. 31P/403/2009. Bolo vykonané prešetrenie pomerov v domácnosti otca a vykonaný

pohovor s matkou. Šetrením bolo zistené, že vzájomný vzťah otca a dieťaťa možno hodnotiť ako veľmi pekný. Otec pripravil pre dieťa program (plaváreň, hokej, prechádzka). Záverom bolo konštatované, že otec má vo svojej domácnosti vytvorené pre maloletého vhodné podmienky. Bolo odporúčané návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť a upraviť styk otca s dieťaťom na každý nepárny týždeň od piatku 16.00 hod. do nedele 18.00 hod.. Z úradného záznamu ÚPSVaR Trenčín zo dňa 19.11.2009 vyplýva, že navrhovateľ sa dostavil k odporcovi za účelom oznámenia, že matka mu bráni v styku s dieťaťom. Odporca poskytol navrhovateľovi sociálne poradenstvo, odporučil konzultácie na Referáte poradensko - psychologických služieb, kde by rodičia za účasti psychológa riešili problémy pri realizácii styku a súčasne bolo navrhovateľovi odporúčané podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, že v prípade, ak nebude možné dospieť k rodičovskej dohode. Zo správy ÚPSVaR Trenčín z prešetrenia pomerov zo dňa 12.10.2009, vykonanej na základe žiadosti súdu o prešetrenie pomerov v domácnosti matky v konaní sp. zn. 30PPOm/2/2009 vyplýva, že v starostlivosti matky o mal. D. S. K. neboli zistené žiadne nedostatky a v jej domácnosti sú pre maloletého vytvorené veľmi dobré podmienky. Aby konflikty medzi rodičmi nemali negatívny vplyv na priaznivý psychický a sociálny vývoj na maloletého a aby dieťa mohlo vyrastať v zdravom rodinnom prostredí odporučili návrhu matky na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť a ponechať maloletého v starostlivosti matky.

Zo žiadosti o prístup k spisu mal. D. S. K. zo dňa 24.11.2014 vyplýva, že navrhovateľ žiadal odporcu o sprístupnenie spisovej dokumentácie mal. D. S. K.. Rozhodnutím č. 2014/241866 zo dňa 27.11.2014 ÚPSVaR Trenčín nevyhovel žiadosti navrhovateľa o nahliadnutie do spisovej dokumentácie mal. D. podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám s odôvodnením, že úrad, ktorý je v postavení kolízneho opatrovníka dieťaťa, nesprístupní v čase vykonávania funkcie kolízneho opatrovníka informácie zo spisovej dokumentácie dieťaťa vedenej na úrade účastníkom súdneho konania ani ich právnym zástupcom a neumožní im nazerať do spisovej dokumentácie dieťaťa, nakoľko vykonáva úkony, ktoré súvisia s rozhodovacou činnosťou súdu a tieto informácie sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám nesprístupňujú. Rodičia dieťaťa ako účastníci konania môžu využiť právo nahliadať do súdneho spisu.

Uznesením č. k. 30PPOm/2/2009-17 zo dňa 14.10.2009 tunajší súd ponechal mal. D. v starostlivosti matky, čo po prešetrení pomerov u matky odporučil aj kolízny opatrovník. Uznesením č. k. 31P/403/2009-27 zo dňa 09.12.2009 tunajší súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým upravil styk otca s mal. D. S. K. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný týždeň od soboty 10.00 hod. do nedele 17.00 hod. a každý nepárny týždeň v stredu od 16.00 hod. do 19.00 hod.. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že kolízny opatrovník doporučil upraviť styk otca s dieťaťom v čase od piatku 16.00 hod. do nedele 18.00 hod.. Uznesením č. k. 32P/171/2009-81 zo dňa 03.05.2010 tunajší súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadal zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti. V odôvodnení rozhodnutia súd poukázal na správy kolízneho opatrovníka zo dňa 19.03.2010 a zo dňa 29.04.2010, z ktorých vyplynulo, že o dieťa je v domácnosti matky riadne postarané a dieťa nie je u matky v ohrození života. Obaja rodičia majú k maloletému pozitívny citový vzťah a aj maloletý má pozitívny citový vzťah k obojom rodičom. Odporučili znalecké dokazovanie. Uznesením č. k. 31P/171/2009-108 zo dňa 25.06.2010 tunajší súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý žiadal zveriť maloletého do svojej starostlivosti. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že kolízny opatrovník vo svojej správe zo dňa 18.06.2010 konštatoval, že obaja rodičia majú vytvorené veľmi dobré podmienky pre maloletého. Uznesením č. k. 31P/403/2009-171 zo dňa 23.07.2010 tunajší súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým upravil styk otca s mal. D. S. K. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párný týždeň od piatku 16.00 hod. do pondelka 16.00 hod. a každý nepárny týždeň od štvrtku 16.00 do piatku 16.00 hod.. V odôvodnení rozhodnutia poukázal súd na správu zo šetrenia kolízneho opatrovníka zo dňa 20.07.2010, z ktorej vyplynulo, že obaja rodičia majú vytvorené veľmi dobré podmienky pre maloletého a doporučené bolo upraviť styk na každý párný týždeň od piatku 16.00 hod. do pondelka 16.00 hod. a každý nepárny týždeň od štvrtka 16.00 hod. do piatku 16.00 hod. Súčasne poukázal aj na správu ÚPSVaR z odborného vyjadrenia zo dňa 21.07.2010, kde sa uvádza, že maloletý má pozitívne citové väzby k otcovi, ktoré je vhodné upevňovať a rozvíjať. Odporučené bolo styk rozšíriť na každý párný týždeň od štvrtka 16.00 hod. do pondelka 18.00 hod. a každý nepárny týždeň od štvrtka 16.00 hod. do piatka 18.00 hod.. Uznesením č. k. 32P/171/2009-125 zo dňa 23.07.2010 tunajší súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadal ponechať maloletého v striedavej starostlivosti oboch rodičov až do rozhodnutia vo veci samej. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na správu ÚPSVaR zo dňa 20.07.2010, z ktorej vyplynulo, že obaja rodičia majú pre maloletého vytvorené vhodné podmienky a odporučil znalecké

dokazovanie k otázke vhodnosti zverenia maloletého do striedavej starostlivosti oboch rodičov. Súd tiež poukázal aj na správu ÚPSVaR z odborného pohovoru zo dňa 21.07.2010, z ktorej rovnako vyplynulo odporúčenie znaleckého dokazovania na vhodnosť striedavej starostlivosti vzhľadom na vek dieťaťa a určenie najvhodnejšieho časového intervalu. Rozsudkom č. k. 31P/403/2009-198 zo dňa 09.09.2010 tunajší súd upravil styk otca s mal. D. S. K. tak, že otec je oprávnený sa s maloletým stretávať každý páry týždeň od piatku 16.00 hod. do pondelka 16.00 hod a každý nepárny týždeň od stredy 16.00 hod do piatku 16.00 hod.. Opätovne súd v odôvodnení poukázal na správu Referátu poradensko-psychologických služieb zo dňa 21.07.2010, z ktorej vyplynulo, že je vhodné v záujme maloletého upevňovať a rozvíjať pozitívny vzťah k otcovi a doporučený bol styk otca s dieťaťom na každý páry týždeň od štvrtka 16.00 hod do pondelka 18.00 hod každý nepárny týždeň od štvrtka 16.00 hod. do piatky 18.00 hod.. Kolízny opatrovník odporučil upraviť styk otca s maloletým na každý páry týždeň od piatku 16.00 hod. do pondelka 16.00 hod. a každý nepárny týždeň od stredy 16.00 hod. do piatka 16.00 hod.. Uznesením č. k. 30P/510/2010-14 zo dňa 10.01.2011 tunajší súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by zakázal matke alebo ňou poverenej osobe opustiť s maloletým územie SR a ktorým by ponechal maloletého v starostlivosti otca. V odôvodnení poukázal na správu ÚPSVaR zo dňa 04.01.2011, v ktorej je poukázané na výraznú rozpornosť tvrdení oboch rodičov a s poukazom na tom, že matka má vytvorené rodinné i pracovné zázemie v SR a nemá v úmysle odísť žiť do ČR odporučil návrh otca zamietnuť. Uznesením č. k. 32P/171/2009-190 zo dňa 08.02.2011 tunajší súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zrušiť predbežné opatrenie č. k. 30PPOm/2/2009-17 zo dňa 14.10.2009 a ponechať maloletého v jeho starostlivosti. Súčasne zamietol návrh otca na ponechanie dieťaťa v jeho starostlivosti a zakázanie styku matke v období od stredy v nepárnom týždni 18.00 hod. do nasledujúcej stredy v párnom týždni do 18.00 hod.. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že kolízna opatrovníčka odporučila zamietnuť návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia na ponechanie dieťaťa v jeho starostlivosti a zákaz styku s matkou z toho dôvodu, že pre takéto rozhodnutie je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Uznesením č. k. 32P/171/2009-206 zo dňa 28.02.2011 tunajší súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd ponechal mal. D. v jeho starostlivosti. Poukázal na správu ÚPSVaR zo dňa 23.02.2011, z ktorej vyplynulo, že otec v návrhu neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nariadenie predbežného opatrenia, a preto odporučil návrh otca zamietnuť, pričom má za to, že vo veci samej je potrebné nariadiť znalecké dokazovanie, bez ktorého nie je možné posúdiť, ktoré výchovné prostredie bude pre maloletého vhodnejšie. Uznesením č. k. 32P/171/2009-249 zo dňa 21.04.2011 tunajší súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd zrušil predbežné opatrenie č. k. 30PPOm/2/2009 zo dňa 14.10.2009, pozastavil rozsudok č. k. 31P/403/2010 zo dňa 09.09.2010 a ponechal dieťa v jeho starostlivosti. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na správu ÚPSVaR zo dňa 14.04.2011, z ktorej okrem iného vyplýva, že predchádzajúcim opatrením boli upravené dočasne pomery účastníkov, pričom návrh otca neobsahuje žiadne nové okolnosti, ktoré by preukazovali podstatnú zmenu pomerov a preto odporučil návrh otca zamietnuť. Uznesením č. k. 30P/174/2010-37 zo dňa 17.06.2011 tunajší súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry týždeň od piatku 18.00 hod. do pondelka 18.00 hod. a každý nepárny týždeň od stredy 18.00 hod. do piatku 18.00 hod.. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že kolízny opatrovník v takomto rozsahu odporučil súdu upraviť styk, pričom otec dieťa v tej dobe už 5 mesiacov nenavštívil. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 32P/171/2009-311 zo dňa 15.07.2011 tunajší súd zamietol návrh otca na zrušenie predbežného opatrenia č. k. 30PPOm/2/2009-17 zo dňa 14.10.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoPom/1/2009-34 zo dňa 12.11.2009. V odôvodnení poukázal na správu ÚPSVaR zo dňa 04.07.2011, podľa ktorej bolo odporúčané, aby dieťa bolo ponechané v starostlivosti matky, nakoľko sa domnievajú, že tým bude zabezpečená aspoň čiastočná ochrana dieťaťa, ktoré nebude vystavené konfliktným situáciám v dôsledku narušených vzťahov a komunikácie rodičov. Tiež bolo poukázané, že styk otca s dieťaťom je široko upravený a tento otec nerealizuje. Uznesením č. k. 30P/174/2011-70 zo dňa 30.08.2011 tunajší súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia na úpravu styku. V odôvodnení poukázal na správu ÚPSVaR zo dňa 17.08.2011, z ktorej vyplynulo, že od poslednej úpravy nedošlo k žiadnej zmene v pomeroch účastníkov. Uznesením č. k. 30P/329/2011-14 zo dňa 28.10.2011 tunajší súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by matke zakázal s dieťaťom navštevovať psychiatrickú ambulanciu bez jeho vedomia. V odôvodnení poukázal na správu ÚPSVaR, ktorá odporučila návrh otca s poukazom na správu zo školy a od psychiatra zamietnuť. Uznesením č. k. 30P/174/2010-119 zo dňa 02.11.2011 zamietol súd návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by bol upravený styk otca s dieťaťom na každý nepárny týždeň od stredy 18.00 hod. do stredy nasledujúceho týždňa 18.00 hod.. V odôvodnení poukázal na správu ÚPSVaR

zo dňa 18.10.2011, v ktorej bolo navrhnuté návrh otca zamietnuť s poukazom na to, že otec upravený styk nerealizuje a s dieťaťom sa nestretáva už 10 mesiacov. Uznesením č. k. 32P/171/2009-358 tunajší súd zamietol návrh otca na zrušenie predbežného opatrenia č. k. 30PPOm/2/2009 zo dňa 14.10.2009 s poukazom na tú skutočnosť, že otec opakovane podáva návrhy na nariadenie predbežného opatrenia, ktorými žiada zmeny v úprave styku a opakovane vyzýva súd, aby konal v záujme maloletého, pričom on sám potrebnú súčinnosť neposkytuje. V pomeroch účastníkov nebola zistená žiadna zmena. Uznesením č. k. 30P/174/2011-133 zo dňa 13.12.2011 tunajší súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadal opakovane úpravu styku na každý nepárny týždeň od stredy 18.00 hod. do stredy nasledujúceho týždňa 18.00 hod.. V odôvodnení uviedol i správu ÚPSVaR zo dňa 08.12.2011, z ktorej vyplynulo, že od poslednej úpravy nedošlo k žiadnej zmene pomerov, a preto odporúčajú návrh zamietnuť. Rozsudkom č. k. 32P/171/2009-540 zo dňa 27.08.2012 tunajší súd zveril mal. D. S. K. do starostlivosti matky a otca zaviazal na platenie výživného. V odôvodnení uviedol i vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý odporučil dieťa zveriť do starostlivosti matky s poukazom na to, že otec nebol v kontakte s dieťaťom od 1/2011. Uznesením č. k. 30P/174/2011-278 zo dňa 11.10.2012 tunajší súd zamietol návrh otca i návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia. V odôvodnení uviedol správu ÚPSVaR zo dňa 03.10.2012, v ktorej kolízny opatrovník odporučil návrhy oboch rodičov zamietnuť s poukazom na vtedajšiu úpravu styku, ktorú považoval pre potreby všetkých účastníkov za dostačujúcu. Uznesením č. k. 30P/332/2012-10 zo dňa 23.10.2012 tunajší súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadal ponechať maloletého v jeho starostlivosti. V odôvodnení uviedol vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý s poukazom na ochotu rodičov zúčastniť sa konzultácii na Referáte poradensko - psychologických služieb za účelom uzavretia rodičovskej dohody vo veci zmeny úpravy styku otca s mal. D. S. K. odporučil návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť. Uznesením č.k. 32P/171/2009-648 zo dňa 30.4.2013 nariadil súd predbežné opatrenie, ktorým uložil otcovi prispievať na výživu maloletého D. S. sumou 80 Eur mesačne. V odôvodnení uviedol správu ÚPSVaR zo dňa 26.4.2013, v ktorej kolízny opatrovník s poukazom na nespoluprácu otca odporučil návrhu matky vyhovieť a určiť výživné sumou 100 Eur mesačne. Uznesením č.k. 34P/96/2013-14 zo dňa 5.6.2013 tunajší súd zastavil konanie v časti o zrušenie zápisu maloletého na základnej škole „sedmička“ v Trenčíne a zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia o nariadenie rodičom, aby maloletého spoločne prihlásili na základnú školu v T. T.. V odôvodnení uviedol vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý návrh otca odporučil zamietnuť, pretože má za to, že je v záujme maloletého, aby bol zapísaný na prvého ročníka ZŠ, kde aj zapísaný je. Poukázali tiež na to, že v návrhu otca nie je uvedený priamy dôvod k tomu, prečo by predmetné predbežné opatrenie malo byť nariadené. Uznesením č.k. 32P/171/2009-764 zo dňa 11.9.2013 tunajší súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadal upraviť styk s maloletým na každý párny týždeň od pondelka do nasledujúceho pondelka v nepárnom týždni. V odôvodnení uviedol správu ÚPSVaR, v ktorej kolízny opatrovník odporučil návrh otca zamietnuť, nakoľko styk je široko upravený a ďalej odporučil prihladiť na novú úpravu styku až vtedy, keď maloletý nastúpi do školy a obaja rodičia budú vedieť reálne posúdiť, či už krúžkovú činnosť maloletého, prípadne potreby spojené s povinnou školskou dochádzkou. Rozsudkom č.k. 34P/96/2013-194 zo dňa 5.12.2014 tunajší súd zamietol návrh otca na zapísanie maloletého dieťaťa na základnú školu v T. V odôvodnení uviedol vyjadrenie kolízneho opatrovníka, v ktorom odporučil návrh otca zamietnuť, pričom poukázal, že je zarážajúce, že styk otca s maloletým sa nerealizuje a otec sa nezaujíma o školské výsledky dieťaťa, v čom mu nikto nebráni. Uviedol, že kvalita vzdelania na škole, ktorú maloletý navštevuje je rovnaká ako aj na inej škole. Súčasná ZŠ je v mieste trvalého bydliska dieťaťa, dieťa tam dosahuje výborné výsledky, dobre sa tam adaptovalo a venuje sa aj mimoškolskej záujmovej činnosti. Poukázal tiež, že otec neustále žiada zistiť slobodný názor dieťaťa, ale opakovane sú všetky úkony nariadené súdom aj v iných konaniach ako napr. znalecké dokazovanie, výsluch dieťaťa, vždy zo strany otca zmarené. Uznesenia č.k. 30P/174/2011-162 zo dňa 29.3.2011, č.k. 31P/403/2009-87 zo dňa 21.4.2010, č.k. 31P/403/2009-148 zo dňa 16.6.2010, č.k. 31P/403/2009-307 zo dňa 17.1.2011, č.k. 32P/171/2009-326 zo dňa 22.8.2009, č.k. 32P/171/2009-466 zo dňa 14.6.2012, č.k. 30P/174/2011-190 zo dňa 14.6.2012, č.k. 30P/174/2011-203 zo dňa 20.7.2012, č.k. 32P/171/2009-479 zo dňa 20.7.2012, č.k. 32P/171/2009-481 zo dňa 20.7.2012, 32P/171/2009-483 zo dňa 20.7.2012, č.k. 30P/174/2011-205 zo dňa 26.7.2012, č.k. 30P/174/2011-233 zo dňa 31.8.2012, č.k. 31P/264/2012-6 zo dňa 4.9.2012, č.k. 26P/296/2012-9 zo dňa 11.10.2012, č.k. 26P/385/2012-29 zo dňa 10.12.2012, č.k. 26PPOm/2/2012-11 zo dňa 4.1.2013, č.k. 30P/8/2013-4 zo dňa 11.2.2013, č.k. 30P/174/2011-331 zo dňa 14.2.2013, č.k. 31PPOm/2/2013-5 zo dňa 23.5.2013, č.k. 32P/171/2009-684 zo dňa 31.5.2013, č.k. 32P/171/2009-687 zo dňa 4.6.2013, č.k. 32P/171/2009-690 zo dňa 5.6.2013, č.k. 30P/205/2013-10 zo dňa 14.6.2013, č.k. 32P/171/2009-726 zo dňa 1.8.2013, č.k. 31PPOm/3/2013-8 zo dňa 27.8.2013, č.k. 32P/171/2009-764 zo dňa 11.11.2013, č.k. 34P/96/2013-71 zo dňa 29.11.2013, č.k. 34P/96/2013-83 zo

dňa 10.1.2014, č.k. 30PPOm/2/2013-25 zo dňa 22.1.2014, č.k. 34P/96/2013 -112 zo dňa 5.2.2014, č.k. 34P/96/2013-114 zo dňa 19.2.2014, č.k. 32P/171/2009-842 zo dňa 20.3.2014, č.k. 34P/96/2013-158 zo dňa 11.6.2014, č.k. 34P/96/2013-155 zo dňa 11.6.2014, č.k. 32P/171/2009-883 zo dňa 3.7.2014, č.k. 32P/171/2009-885 zo dňa 8.7.2014, č.k. 32P/171/2009-950 zo dňa 27.11.2014 nevychádzali zo zistení a odporúčaní kolízneho opatrovníka.

Uznesením č. k. 5CoPom/1/2009-34 zo dňa 12.11.2009 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30PPOm/2/2009-17, uznesením č. k. 19CoP/2/2010-44 zo dňa 21.10.2010 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 31P/403/2009-27, uznesením č. k. 5CoP/45/2010-128 zo dňa 01.06.2010 odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa č. k. 31P/403/2009-87 tak, že návrh zamietol, rozsudkom č. k. 4CoP/94/2010-314 zo dňa 03.02.2011 odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa č. k. 31P/403/2009-198, Uznesením č. k. 4CoP/20/2011-217 zo dňa 08.03.2011 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 32P/171/2009-190, uznesením č. k. 6CoP/40/2011-54 zo dňa 15.07.2011 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/174/2011-30, uznesením č. k. 6CoP/41/2011-56 zo dňa 15.07.2011 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/174/2011-37, uznesením č. k. 17CoP/66/2011-319 zo dňa 15.08.2011 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 32P/171/2009-311, Uznesením č. k. 6CoPom/51/2011-84 zo dňa 26.11.2011 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/174/2011-70, Uznesením č. k. 5CoP/63/2011-372 zo dňa 28.11.2011 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 32P/171/2009-358, uznesením č. k. 19CoP/119/2011-31 zo dňa 13.12.2011 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/329/2011-6, uznesením č. k. 19CoP/120/2011-33 zo dňa 13.12.2011 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/329/2011-14, uznesením č. k. 19CoP/125/2011-157 zo dňa 10.01.2012 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/174/2011-119, uznesením č. k. 19CoP/7/2012-152 zo dňa 21.02.2012 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/174/2011-133, uznesením č. k. 6CoP/33/2012-174 zo dňa 24.04.2012 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/174/2011-162, uznesením č. k. 4CoP/86/2012-512 zo dňa 13.08.2012 odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 32P/171/2009-483 zrušil a konanie zastavil, Uznesením č. k. 6CoP/71/2012-216 zo dňa 14.08.2012 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/174/2011-203, uznesením č. k. 17CoP/116/2012-17 zo dňa 13.11.2012 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 26P/296/2012-9, uznesením č. k. 17CoP/121/2012-20 zo dňa 15.11.2012 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/332/2012-10, uznesením č. k. 19CoP/124/2012-306 zo dňa 22.11.2012 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/174/2011-278, Uznesením č. k. 19CoP/123/2012-303 zo dňa 22.11.2012 odvolací súd odvolanie otca proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa č. k. 30P/174/2011-265 odmietol, uznesením č. k. 4CoP/105/2012-616, 4CoP/106/2012 zo dňa 10.01.2013 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 32P/171/2009-481 a zrušil rozsudok súdu prvého stupňa č. k. 32P/171/2009-540, uznesením č. k. 19CoP/31/2013-10 zo dňa 13.03.2013 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/8/2013-4, Uznesením č. k. 17CoPom/1/2013-29 zo dňa 27.03.2013 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 26PPOm/3/2012-18, uznesením č. k. 19CoP/32/2013-338 zo dňa 27.03.2013 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/174/2011-331, uznesením č. k. 19CoPom/1/2013-11 zo dňa 13.06.2013 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 31PPOm/2/2013-05, uznesením č. k. 4CoP/79/2013-714, 4CoP/87/2013, 4CoP/88/2013, 4CoP/89/2013 zo dňa 04.07.2013 odvolací súd potvrdil rozhodnutia súdu prvého stupňa 32P/171/2009-684, 32P/171/2009-648, 32P/171/2009-687 a 32P/171/2009-690, uznesením č. k. 5CoP/13/2013-19 zo dňa 31.07.2013 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30P/205/2013-10, uznesením č. k. 19CoP/88/2013-35, 19CoP/89/2013 zo dňa 07.08.2013 odvolací súd potvrdil rozhodnutia súdu prvého stupňa 34P/96/2013-14 a 34P/96/2013-8, uznesením č. k. 5CoPom/2/2013-23 zo dňa 25.09.2013 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 31PPOm/3/2013-08, uznesením č. k. 5CoPom/1/2013-21 zo dňa 25.09.2013 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 31PPOm/3/2013-7, uznesením č. k. 17CoP/123/2013-806 zo dňa 13.11.2013 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 32P/171/2009-764, uznesením č. k. 17NcC/78/2013-808 zo dňa 13.11.2013 odvolací súd rozhodol, že sudkyne S. nie sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tunajšom súde sp. zn. 32P/171/2009, uznesením č. k. 17CoP/22/2014-38, 17NcC/10/2014 zo dňa 12.03.2014 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 30PPOm/2/2013-25, uznesením č. k. 19CoP/36/2014-147 zo dňa 24.04.2014 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 34P/96/2013-114, uznesením č. k. 19CoP/35/2014-145 zo dňa 24.04.2014 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 34P/96/2013-112, uznesením č. k. 19CoP/34/2014-142 zo dňa 24.04.2014 odvolací súd potvrdil

rozhodnutie súdu prvého stupňa 34P/96/2013-83, uznesením č. k. 17CoP/49/2014-864 zo dňa 14.05.2014 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 32P/171/2009-842, uznesením č. k. 4CoP/45/2014 zo dňa 02.06.2014 odvolací súd odvolanie otca proti rozhodnutiu č. k. 32P/171/2009-726 odmietol, uznesením č. k. 4CoP/62/2014-174, 4CoP/63/2014 zo dňa 22.08.2014 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 34P/96/2013-155 a 34P/96/2013-158, uznesením č. k. 4CoP/72/2014-936, 4CoP/73/2014 zo dňa 30.09.2014 odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa 32P/171/2009-883 a 32P/171/2009-885.

Zo správy z poradensko - psychologického procesu zo dňa 31.03.2015 vyplýva, že otec sa na konzultáciu nedostavil, nakoľko sa nepodarilo s ním telefonicky spojiť, pričom písomnú pozvánku prevzal. Z vyjadrenia matky vyplynulo, že otec opakuje svoje správanie, ktoré sa prejavuje v citovom nadviazaní maloletého na jeho osobu a potom si dieťa nevšíma. V 10/2015 by to bol už druhý rok, čo dieťa nenavštevuje. Ďalej bolo konštatované, že u dieťaťa to vyvoláva pocity viny, sklamaní, zlyhania. U dieťaťa v jeho veku sú potrebné premenné, aby nemal v dospelosti problémy vo vzťahoch. Z psychologického hľadiska je veľmi vážne ohrozený vývoj dieťaťa. Tým, že sa otec na konzultáciu nedostavil, nie je možná ďalšia práca s rodinou.

Z grafov vyplýva, že v r. 2005 90 %; v r. 2006 90 %; v r. 2007 90% detí zverených matkám; v r. 2008 90 %; v r. 2009 80 %; v r. 2010 88 %; v r. 2011 85 % detí zverených do starostlivostí matkám; v r. 2012 83 % detí zverených do starostlivosti matkám, v r. 2013 82% detí zverených do starostlivosti matkám. Oproti tomu detí zverených do starostlivosti otcom: v r. 2005 10 %; v r. 2006 10 %; v r. 2007 10 %; v r. 2008 10 %; v r. 2009 11 %; v r. 2010 11 %; v r. 2011 10 %; v r. 2012 10 %; v r. 2013 10 %. V r. 2010 1 % zverených do striedavej osobnej starostlivosti, v r. 2011 5 %, v r. 2012 7%, v r. 2013 8 %.

Z rozhodnutia NS SR č. k. 8Sži/16/2013 zo dňa 20.03.2014 vyplýva, že tento potvrdil rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/12/2013-51 zo dňa 21.05.2013. V predmetnej veci Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica neumožnil matke nahliadnuť do spisovej dokumentácie svojho mal. dieťaťa s poukazom na ustanovenia zákona č. 211/2000 Z. z.. Najvyšší súd tento postup nepovažoval za správny, nakoľko preň neboli splnené podmienky podľa príslušných ustanovení zákona č. 211/2000 Z. z..

Z výpovede svedkyne K.. K. T. vyplynulo, že agenda mal. D. S. K. jej bola pridelená 07.10.2009, keď z tunajšieho súdu bola doručená žiadosť o prešetrenie pomerov, na základe návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo strany matky. Šetrenie vykonala dňa 09.10.2009. V rámci tohto šetrenia neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky a dieťa nebolo ohrozené na živote, preto odporučila ponechať dieťa v starostlivosti matky. Toto odporúčanie zdôvodnila tým, aby pretrvávajúce konflikty medzi rodičmi nemali negatívny vplyv na fyzický a psychický vývoj dieťaťa v súvislosti so zohľadnením veku dieťaťa. Zdôraznila, že išlo o odporúčanie k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý má len dočasný charakter. Okresný súd na základe tohto návrhu ponechal dieťa v starostlivosti matky. Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie, ktoré im bolo zaslané na vedomie. V tomto odvolaní navrhovateľ uvádzal, že tvrdenia matky sú nepravdivé. Odvolací súd predmetné rozhodnutie okresného súdu potvrdil. Takéto odporúčanie dali preto, aby dieťa mohlo vyrastať v zdravom rodinnom prostredí. Dňa 19.11.2009 sa dostavil na úrad navrhovateľ, s ktorým bol spísaný úradný záznam. Predmetom tohto úradného záznamu boli problémy pri styku otca s mal. dieťaťom. Rodičom bolo odporúčané, aby spolupracovali s Referátom poradensko - psychologických služieb za účelom prípadnej dohody. Súčasne bol navrhovateľ upozornený, že ak sa k dohode nepodarí dospieť, je potrebné, aby podal návrh na úpravu styku, prípadne aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Pojednávanie vo veci starostlivosti súdu o mal. D. S. sa konalo dňa 06.04.2010. Tu navrhovala súdno-znalecké dokazovanie, ktoré bolo aj zo strany súdu akceptované, bola ustanovená znalkyňa z odboru pedopsychológie, následne bolo predmetné rozhodnutie zrušené, nakoľko prebieha aj iné konanie. Dieťa bolo prvýkrát vypočuté dňa 20.07.2010 psychológom Referátu poradensko - psychologických služieb. Konzultácie pôvodne viedla p. A., neskôr sa konzultácií zúčastňoval aj K.. K.. Nevedela, či už v tom čase navrhovateľ namietal zaujatosť, a preto sa K.. K. zúčastňoval týchto konzultácií alebo bol na to iný dôvod. Takisto nevedela, či tieto konzultácie sa uskutočňovali na žiadosť súdu. V predmetných konaniach, týkajúcich sa maloletého, bolo vydaných niekoľko predbežných opatrení. Niektoré sa týkali aj úpravy styku. Týmito rozhodnutiami sa postupne styk otca s maloletým rozširoval. Otcovi bolo vyhovené aj čo sa týkalo posunu času stretávania sa s dieťaťom v rámci predbežného opatrenia. Navrhovateľ vyjadril nespokojnosť voči vedeniu agendy ako kolízneho opatrovníka a túto sťažnosť riešil nadriadený orgán.

K sťažnosti sa vyjadrila a nariadený orgán nezistil žiadne pochybenie. Táto sťažnosť smerovala aj proti činnosti Referátu poradensko - psychologických služieb, kde pôsobila psychologička p. A. a aj p. K., ktorý sa rovnako podieľal na konzultáciách s rodičmi. Navrhovateľ jej vytýkal, že presadzujem len argumenty matky, toto však nebola pravda. Pri svojich odporúčaníach vychádzajú vždy predovšetkým zo záujmov dieťaťa, zohľadňujú vek a postupujú v zmysle platných právnych predpisov. Svedkyňa ďalej uviedla, že čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa pozná a má za to, že tento aj aplikovala. Vysvetlila, že v každom prípade je potrebné individuálne posúdiť vek a rozumovú schopnosť mal. dieťaťa. Je iné zisťovať názor vo veku dieťaťa pol roka a iné zisťovať názor dieťaťa napr. 3 rokov. V čase vykonávania šetrenia v domácnosti, v ktorej sa zdržiaval mal. D. S., malo toto dieťa 2 roky. Nepovažovala za vhodné, v tomto jeho veku, zisťovať jeho názor. Má za to, že právo počuť dieťaťa bolo zachované, pretože ako navrhli súdno-znalecké dokazovanie. Niekoľko krát súdu odporučila, aby dieťa vypočul a rovnako tak niekoľkokrát odporúčala aj súdno-znalecké dokazovanie. Opakovane zdôraznila, že toto všetko sú len naše odporúčania a je vecou súdu, či k výsluchu dieťaťa pristúpi alebo nie, prípadne, či súdno-znalecké dokazovanie nariadi alebo nie. Nie je pravdou, že by všetky návrhy otca navrhovali zamietnuť. Niektoré navrhli schváliť. Svoj postup považuje za objektívny. Je potrebné rozlišovať, či sa jedná o riadny návrh alebo o návrh na nariadenie predbežného opatrenia a primerane podľa toho postupujú. Nikdy nenavrhovali zamietnutie znaleckého dokazovania. Ak došlo k zrušeniu súdneho rozhodnutia, ktorým bol ustanovený znalec, bolo to z nejakých dôvodov na strane súdu, ktorý svoje rozhodnutie aj zdôvodnil. Uviedla, že vzhľadom na vek s dieťaťom nehovorila. Neskôr bol zisťovaný názor dieťaťa prostredníctvom referátu poradensko - psychologických služieb a následne bol navrhnutý dôkaz prostredníctvom súdneho znalca, kde by sa názor dieťaťa zisťoval. Odvolanie preto, že maloletý nebol vypočutý, nepodala, nakoľko mala za to, že toto právo dieťaťa porušené nebolo. K zisťovaniu názoru dieťaťa vždy pristupujú individuálne podľa jeho veku a rozumovej vyspelosti daného dieťaťa. Nie je jej povinnosťou zisťovať názor dieťaťa prostredníctvom výsluchu, je to len možnosť. K zisteniu názoru dieťaťa sú aj iné prostriedky, ako napr. účasť na Referáte poradensko - psychologických služieb. Vyjadrila názor, že je dôležitý kontakt dieťaťa s rodičom a nie je dôležité, či sa s ním stretáva. Nie je dôležitá frekvencia, dôležitá je teda väzba. Má za to, že dieťa v tomto veku si môže väzbu k rodičovi vytvoriť aj za 2 hodiny za 2 týždne.

Z výsluchu svedkyne K.. T. K. vyplynulo, že spisovú dokumentáciu mal. D. S. viedla len krátku dobu, bolo to asi od 10/2011 do 5/2012. V tomto období bolo doručených niekoľko návrhov na nariadenie predbežného opatrenia zo strany otca. Jednalo sa o zmenu úpravy styku, zmenu zverenia a zákaz návštevy dieťaťa u pedopsychiatra. Následne sa konalo vo veci samej, pričom navrhovateľ sa na toto konanie nedostavil. V r. 2012 boli vytýčené dve pojednávania, pričom ani na jedno sa nedostavil a súd pojednávanie odročil za účelom predvedenia otca k výsluchu. Vykonávala šetrenie v domácnosti otca (navrhovateľa). Najprv ho tam nezastihla, preto mu nechala predvolanie, na ktoré nereagoval. Neskôr ho navštívila opätovne, avšak opäť ho nezastihla. Nechala mu opäť predvolanie, na ktoré už reagoval, šetrenie sa uskutočnilo u neho v domácnosti aj za prítomnosti inej kolegyne. Navrhovateľ nerealizoval styk s dieťaťom asi od 1/2011 do 6/2012. Spočiatku si dobrovoľne plnil vyživovaciu povinnosť, neskôr ju však prestal plniť. Zvažovala možnosť dieťa vypočúť, avšak nakoniec od toho upustila z dôvodu, že navrhovateľ jej sám povedal, že dieťa pri posledných návštevách veľmi plakalo a veľmi citlivo reagovalo na vzniknutú situáciu. A preto, aby dieťaťu neboli pripomínané negatívne zážitky, sa pohovor s ním neuskutočnil. Navrhovateľa viedli k tomu, aby naďalej v styku pokračoval s tým, že keď tento bude v poriadku, nič nebráni v širšej úprave v styku. K návrhom vo veci samej sa nevyjadrovala, nakoľko pojednávanie bolo odročené, a čo sa týka návrhov na nariadenia predbežného opatrenia, tieto navrhovala zamietnuť, nakoľko nedošlo k zmene pomerov od poslednej úpravy. Čo sa týka návrhov navrhovateľa na zákaz návštevy u pedopsychiatra, tento návrh odporúčali takisto zamietnuť, nakoľko tam dieťa v tom čase už nechodilo. Informáciu o dôvodoch prerušenia styku otca s maloletým mala od otca a túto si overovala u matky. Má za to, že matka vie posúdiť, čo sa deje s dieťaťom, keď je u otca. Uviedla, že neignorovala informáciu od otca, že rozsah a štruktúra styku spôsobujú dieťaťu psychosomatické problémy, ale má za to, že nebolo správne, aby otec celkom prerušil styk s dieťaťom. Správne bolo hľadať inú schodnú cestu. Potvrdila, že otec upozorňoval na negatívne následky vtedajšej úpravy styku, ale napriek tomu sa domáhal rozšírenia styku s dieťaťom. V danom prípade bolo potrebné zastabilizovať vzťah otca a dieťaťa a až následne ho ďalej rozvíjať. Pohovor s dieťaťom nevykonala ani raz. Bola s ním v osobnom kontakte jeden raz počas návštevy v domácnosti matky. Odvolanie nebolo potrebné podať, nakoľko rozhodnutie súdu považovali za správne.

Z výpovede svedkyne X.. W. I. vyplýva, že spisovú dokumentáciu mal. D. S. vedie od 06/2012. Spočiatku, keď dokumentáciu prevzala, bola spolupráca rodičov dobrá. Bolo to asi niekedy do 9/2012, dôvod však nevie uviesť. Maloletého zastupovala pred súdom z titulu výkonu funkcie kolízneho opatrovníka. Názor dieťaťa sa snažila zistiť, tým, že opakovane súdu navrhovali vykonanie súdno-znaleckého dokazovania. Bolo to konkrétne 27.08.2012. Ďalej dňa 13.09.2012 mala snahu vykonať pohovor s mal. dieťaťom. Otec však toto odmietol, pričom poukazoval na rovnosť účastníkov. Dňa 18.10.2012 navrhovateľ podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia v konaní o úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu. Toto navrhovali zamietnuť a vo veci samej nariadiť znalecké dokazovanie. Znalecké dokazovanie považuje za dostatočné na zistenie názoru dieťaťa. Na predposlednom pojednávaní vo veci úpravy práv a povinností úpravy styku rovnako navrhovali znalecké dokazovanie. Úpravu zmeny styku nenavrhovala preto, lebo ani dovtedy upravený styk sa nerealizoval. Svedkyňa ďalej uviedla, že poradenstvo v zmysle internej normy, tak ako to odcitoval navrhovateľ, poskytli aj v tomto prípade. Ona osobne striedavú starostlivosť súdu nenavrhovala a to z toho dôvodu, že styk dieťaťa s otcom bol upravený široko a nerealizoval sa. Naďalej prebiehali konania vo veci samej, kde sa snažili zistiť názory dieťaťa. Čo sa týka zápisu dieťaťa do ZŠ svedkyňa uviedla, že odporučili, aby dieťa navštevovalo ZŠ v Novej Dubnici, vykonali dopyt aj na predmetnú školu, z čoho bolo zrejmé, že dieťa v škole prosperuje a má sa tam dobre, a preto nevideli dôvod na zmenu zariadenia, ak je tam dieťaťu dobre. Má za to, že konali správne, navyše vykonali aj dopyt na odbor školstva v Trenčíne, ktorý potvrdil, že dieťa by malo navštevovať školu v mieste svojho trvalého bydliska. Dôvody týkajúce sa bránenia v styku otca s dieťaťom matkou neignorovala, náležite situáciu prešetrila, a pokiaľ bolo zistené, že matka bráni styku dieťaťu s otcom, bola upozornená, že ak predmetnú úpravu nebude rešpektovať, situácia môže viesť k návrhu na zmenu zverenia.

Podľa § 5 ods. 1, 2 zákon č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele, práva ustanovené týmto zákonom sa zaručujú rovnako každému v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania ustanovenou osobitným predpisom. 5) V súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa zakazuje diskriminácia z dôvodov pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického zmýšľania alebo iného zmýšľania, odborovej činnosti, národného pôvodu alebo sociálneho pôvodu, zdravotného postihnutia, veku, majetku, rodu alebo iného postavenia. Každý, kto sa domnieva, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli dotknuté pri vykonávaní opatrení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately podľa tohto zákona v dôsledku nedodržania zásady rovnakého zaobchádzania, môže sa domáhať právnej ochrany na súde podľa osobitného predpisu. 5) (pozn. odkaz na antidiskriminačný zákon)

Podľa § 2 ods. 1, 2 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákon (antidiskriminačný zákon), dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti. Pri dodržiavaní zásady rovnakého zaobchádzania je potrebné prihliadať aj na dobré mravy na účely rozšírenia ochrany pred diskrimináciou.

Podľa § 2a ods. 1, 2, 3 Antidiskriminačného zákona, diskriminácia je priama diskriminácia, nepriama diskriminácia, obťažovanie, sexuálne obťažovanie a neoprávnený postih; diskriminácia je aj pokyn na diskrimináciu a nabádanie na diskrimináciu. Priama diskriminácia je konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii. Nepriama diskriminácia je navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú alebo by mohli znevýhodňovať osobu v porovnaní s inou osobou; nepriama diskriminácia nie je, ak takéto predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takého záujmu.

Podľa § 3 ods. 1 Antidiskriminačného zákona, každý je povinný dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v oblasti pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahov, sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, poskytovania tovarov a služieb a vo vzdelávaní.

Podľa § 5 ods. 1 Antidiskriminačného zákona, v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa v sociálnom zabezpečení, zdravotnej starostlivosti, pri poskytovaní tovarov a služieb a vo vzdelávaní zakazuje diskriminácia osôb z dôvodov podľa § 2 ods. 1.

Podľa § 9 ods. 1, 2 prvá veta Antidiskriminačného zákona, každý má podľa tohto zákona právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou. Každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania.

Podľa § 11 ods. 1, 2 Antidiskriminačného zákona, konanie vo veciach súvisiacich s porušením zásady rovnakého zaobchádzania sa začína na návrh osoby, ktorá namieta, že jej právo bolo dotknuté porušením zásady rovnakého zaobchádzania (ďalej len "žalobca"). Žalobca je povinný v návrhu označiť osobu, o ktorej tvrdí, že porušila zásadu rovnakého zaobchádzania (ďalej len "žalovaný"). Žalovaný je povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ak žalobca oznámi súdu skutočnosť, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Navrhovateľ sa predmetným návrhom domáhal ochrany podľa antidiskriminačného zákona. Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, diskriminácia je zakázaná okrem iného aj z dôvodu pohlavia a veku. Zákon tiež presne označuje aj formy diskriminácie, medzi ktoré patrí ako priama tak aj nepriama diskriminácia, pričom tieto formy zákon aj náležite definuje. V danom prípade sa navrhovateľ cítil byť diskriminovaný z dôvodu pohlavia postupom odporcu, kedy podľa jeho vyjadrenia odporca vydával rozhodnutia a navrhoval súdu zamietť všetky jeho návrhy a odmietol mu sprístupniť spisovú zložku mal. D. K., pretože je osobou mužského pohlavia. Je potrebné uviesť, že špecifikom konania podľa antidiskriminačného zákona je zásada tzv. obráteného dôkazného bremena, ktorá spočíva v tom, že dôkazné bremeno prechádza na odporcu, t. j. je úlohou, aby odporca preukázal, že navrhovateľa nediskriminoval za predpokladu, že navrhovateľ súdu oznámi skutočnosť, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k diskriminácii došlo. Vzhľadom ku skutočnosti, že skutočnosti, ktoré označil navrhovateľ, mohli v sebe niesť stopy najmä nepriamej diskriminácie, súd sa nimi zaoberal, pričom úlohou odporcu bolo preukázať opak. Aj napriek tomu, navrhovateľ v konaní vystupoval veľmi aktívne a sám súdu predkladal listinné dôkazy, ktoré mali svedčiť o jeho diskriminácii zo strany odporcu. Súd všetky navrhovateľom predložené listiny preskúmal a vyhodnotil i výpovede svedkýň, ktorých výsluch v rámci konania vykonal a zistil, že k diskriminácii navrhovateľa zo strany odporcu nedošlo. Zo všetkých správ odporcu, ktoré navrhovateľ v konaní predložil vyplynulo, že odporca na základe žiadosti súdu vykonával šetrenie pomerov, či už v domácnosti otca alebo v domácnosti matky, pričom zo všetkých správ opakovane vyplýva pozitívne hodnotenie pomerov u otca ako aj konštatovanie, že navrhovateľ má vytvorené veľmi dobré podmienky k realizácii styku. V správe zo dňa 07.12.2009 sa dokonca uvádza, že kolízny opatrovník odporúča návrhu otca (navrhovateľa) na úpravu styku s dieťaťom vyhovieť. Z úradného záznamu zo dňa 19.11.2009 bolo preukázané, že ak mal navrhovateľ problémy s realizáciou styku s dieťaťom preto, že mu v tom bránila matka dieťaťa, bolo mu zo strany kolízneho opatrovníka poskytnuté sociálne poradenstvo a bol poučený o možnosti podať návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Z výpovede svedkyne X. I. bolo tiež preukázané, že ak matka bránila otcovi v styku s dieťaťom, bol s ňou uskutočnený pohovor, v rámci ktorého bola upozornená na možnosť zmeny zverenia mal. dieťaťa. Je pravdou, že odporca ako kolízny opatrovník navrhoval aj zamietnuť niektoré návrhy navrhovateľa, a to najmä v súvislosti s opakovane podávanými návrhmi navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia z tých istých dôvodov, čo vyplynulo jednak z odôvodnení rozhodnutí tunajšieho súdu, ktoré navrhovateľ súdu predložil ale aj z výpovedí svedkýň K.. T. K. a X.. W. I.. Z predložených rozhodnutí však vyplynulo, že kolízny opatrovník vždy aj náležite svoj názor odôvodnil. V tejto súvislosti neopomenuteľným faktom je aj to, že všetky správy a odporúčania odporcu ako kolízneho opatrovníka nie sú pre súd záväzné a majú len odporúčací charakter. Je teda vecou súdu, či sa s názorom kolízneho opatrovníka stotožní alebo nie, ako to bolo napríklad aj v konaní sp. zn. 31P/403/2009, kedy kolízny opatrovník navrhol návrhu otca (navrhovateľa) vyhovieť a upraviť styk otca s dieťaťom každý nepárny týždeň od piatku 16.00 hod. do nedele 18.00 hod., pričom súd sa nestotožnil s odporúčaním kolízneho opatrovníka a styk otca s dieťaťom upravil užšie (rozhodnutie č. k. 31P/403/2009-27 zo dňa 09.12.2009). Je potrebné si uvedomiť, že o veci vždy rozhoduje súd, nie kolízny opatrovník, pričom kolízny opatrovník ani nenesie zodpovednosť za rozhodnutie súdu. S poukazom na uvedené možno teda konštatovať, že v konaní nebolo preukázané také konanie odporcu,

ktorým by svojimi odporúčaniami či už priamo alebo nepriamo navrhovateľa diskriminoval na základe pohlavia. Navrhovateľ v tomto smere na podporu svojich tvrdení súdu predložil aj štatistiku rozhodovania súdov v otázke zverovania mal. detí do starostlivosti toho ktorého rodiča. Štatistické údaje môžu byť iste dôkazom preukazujúcim diskrimináciu, avšak štatistika sa musí dotýkať toho subjektu, ktorý sa mal diskrimináčného konania dopustiť. V danom prípade navrhovateľ predložil štatistiku rozhodovania súdov, z ktorej však nie je zrejmé, ako sa na týchto rozhodnutiach podieľali kolízni opatrovníci. Zjednodušene povedané, navrhovateľom predložená štatistika nič nevytvorí o činnosti a postupoch odporcu. Ďalším dôvodom diskriminácie navrhovateľa na základe pohlavia mala byť skutočnosť, že odporca mu odmietol sprístupniť jeho spisovú dokumentáciu týkajúcu sa mal. D. S. K.. V tejto súvislosti sám navrhovateľ označil rozhodnutie NS SR sp. zn. 8SŽi/16/2013 zo dňa 20.03.2014, podľa ktorého bola spisová dokumentácia dieťaťa sprístupnená v Považskej Bystrici matke (osobe ženského pohlavia), pričom jemu (osobe mužského pohlavia) odporca v Trenčíne spisovú dokumentáciu mal. D. S. K. nesprístupnil. Po oboznámení sa s predmetným rozhodnutím (na webovom sídlom NS SR) má súd za to, že v prípade matky v Považskej Bystrici a navrhovateľa ide o totožný prípad, kedy ÚPSVaR Považská Bystrica ako kolízny opatrovník neumožnil nahliadnúť do spisovej dokumentácie matke (osobe ženského pohlavia) z tých istých dôvodov a s poukazom na tie isté ustanovenia zákona o slobodnom prístupe k informáciám ako odporca navrhovateľovi. Z uvedeného je teda zjavné, že viaceré Úrady práce, sociálnych vecí a rodiny postupujú rovnako ako vo vzťahu k osobám mužského pohlavia, tak aj k osobám ženského pohlavia. Odporca navyše poukázal na internú normu ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorá sprístupňovanie spisovej dokumentácie upravuje vo vzťahu ku všetkým účastníkom bez rozdielu pohlavia, s tým, že postupoval práve podľa tejto normy. Preto súd ani v tomto bode návrhu navrhovateľa jeho diskrimináciu na základe pohlavia zo strany odporcu nezistil. Prípadná nesprávnosť rozhodnutí úradov práce, sociálnych vecí a rodiny vo vzťahu ku všetkým osobám (muži, ženy) nezakladá diskrimináciu. Je nutné mať na zreteli, že rozhodnutie akéhokoľvek súdu je záväzné len pre tých, ktorých sa priamo týka v konkrétnej veci. V ostatných veciach má len charakter akéhosi návrhu, ako je správne v tej ktorej veci postupovať. Posledným dôvodom diskriminácie navrhovateľa malo byť to, že odporca bránil maloletému v prístupe k procesom odvolania, námietky či sťažnosti. Navrhovateľ však bližšie súdu nevysvetlil, ako mal byť týmto postupom odporcu diskriminovaný práve on, a preto v tejto súvislosti má súd za to, že navrhovateľ v tomto smere neoznačil také skutočnosti, z ktorých by bolo možné dôvodne usudzovať, že došlo k diskriminácii. Navyše právo podať odvolanie, či námietku prináleží aj navrhovateľovi, preto ak nebol s rozhodnutím súdu spokojný, mohol tento inštitút využiť (čo aj aktívne využíval, ako vyplynulo z predložených rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne). Navrhovateľ sa rovnakej ochrany pred diskrimináciou, avšak z dôvodu veku, domáhal aj vo vzťahu k mal. D. S. K.. Ako vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 1 Antidiskriminačného zákona, návrh môže podať ten, kto namieta, že jeho právo bolo dotknuté porušením zásady rovnakého zaobchádzania. V predmetnom konaní maloletý ako účastník označený nebol, t. j. návrh nepodal, a preto sa navrhovateľ nemôže takýmto spôsobom domáhať ochrany práv svojho mal. dieťaťa. Nemožno totižto konať o právach niekoho, kto nie je účastníkom konania. Preto sa súd skutočnosťami diskriminácie mal. D. S. K. zo strany odporcu nezaoberal a návrh v tejto časti z uvedeného dôvodu zamietol. Navyše navrhovateľ učinil maloletého účastníkom konania s totožným obsahom vo veci vedenej na tunajšom súde sp. zn. 16C/12/2014, pričom toto konanie už bolo právoplatne skončené. Navrhovateľ na podporu svojich tvrdení žiadal v konaní vykonať množstvo dôkazov, a to obstarat' písomné vyjadrenie odporcu k skutočnosti, kedy konkrétne s uvedením presného dňa, mesiaca a roka, sa oboznámil s rozsudkom NSSR, obstaraním vyjadrenia, či a kedy boli pracovníčky príslušného oddelenia zaškolené k všeobecnému komentáru č. 10, 12, 14 k Dohovoru o právach dieťaťa, výsluchom svedkov K.. T. R., I. Q. a mal. D. S. K., predložením spisovej zložky vedenej odporcom v rámci konania o mal. D. S. K., predložením kópie pracovných zmlúv zamestnancov odporcu, poskytnutím informácie na akej pracovnej pozícii pracuje osoba poverená zastupovaním odporcu, predložením písomnej informácie, v ktorej odporca vysvetlí, prečo v opatrovanských konaniach nenavrhol rovnaký rozsah styku matke aj otcovi. Súd tieto dôkazy nepovažoval za potrebné v konaní vykonať z dôvodu ich neúčelnosti. Konkrétne k jednotlivým dôkazom súd uvádza: písomné vyjadrenie odporcu ku skutočnosti, kedy sa oboznámil s rozsudkom NS SR (rozumej rozsudok sp. zn. 8SŽi/16/2013) nebolo potrebné z toho dôvodu, že odporca sa na pojednávaní konanom dňa 23.02.2014 sám vyjadril, že toto rozhodnutie pozná a dozvedel sa o ňom asi po mesiaci od jeho vydania, obstaranie vyjadrenia, či pracovníčky odporcu boli zaškolené na všeobecné komentáre k Dohovoru o právach dieťaťa súd nevykonával preto, lebo tento dôkaz nemá žiaden súvis s prebiehajúcim konaním a predpokladá sa, že ak určitá osoba vykonáva určitú funkciu, je náležite oboznámená s predpismi, ktoré sa dotýkajú jej práce. Aj kedy vyšlo najavo, že pracovníčky zaškolené neboli, nemalo by to žiaden vplyv na rozhodnutie v predmetnom konaní. Výsluchy svedkov K.. T. R., I. Q. a mal. D. S. K.

súd nevykonával z toho dôvodu, že tieto mali podľa vyjadrenia navrhovateľa preukázať ich dobrý vzťah s maloletým. Vzťah otca a syna však nie je predmetom tohto konania; ten je predmetom posúdenia konaní týkajúcich sa maloletého, a preto súd tieto ako neúčelné nevykonával. Predloženie kópie pracovných zmlúv pracovníčok odporcu a informáciu, na akej pozícii pracuje osoba poverená konať za odporcu rovnako súd nevykonával z toho dôvodu, že toto absolútne nesúvisí s konaním. Čo sa týka vyžiadania si informácie, prečo odporca nenavrhol rovnaký rozsah styku otca s dieťaťom a matky s dieťaťom nevykonával z toho dôvodu, že z iných dôkazov vykonaných v konaní (správy ÚPSVaR, rozhodnutia súdov, výsluchy svedkýň) mal súd dostatočne spoľahlivo preukázané, že k diskriminácii navrhovateľa nedošlo, a preto tento dôkaz považoval za nadbytočný a to s poukazom aj na tú skutočnosť, že stanoviská odporcu, ako už bolo vyššie uvedené, majú pre súd len odporúčací charakter, konečné rozhodnutie závisí len na súde, ktorý môže, ale taktiež nemusí stanovisku odporcu vyhovieť. V neposlednom rade sa navrhovateľ domáhal doplnenia dokazovania zabezpečením spisovej dokumentácie odporcu týkajúcej sa mal. D. Túto pôvodne žiadal za tým účelom, aby mohol zistiť, či odporca vôbec zisťoval alebo nezisťoval názor maloletého. Treba si uvedomiť, že dôkazy slúžia na preukázanie konkrétnych tvrdení účastníka a nie na zisťovanie skutočností, na ktorých by potom účastník mohol založiť svoje tvrdenia. Znamená to teda, že dôkazom sa tvrdenie podporuje. Súd nie je povinný zabezpečovať také dôkazy, z ktorých účastník mieni vyvodzovať ďalšie svoje tvrdenia. Navyše ako bolo už vyššie uvedené, keďže mal. D. nie je účastníkom tohto konania, nie je možné konať o ochrane jeho práv, a preto je celkom nadbytočné vykonávať takýto dôkaz za účelom preukázania zisťovania názoru maloletého odporcom. Okrem tejto skutočnosti navrhovateľ počas celého konania neuviedol žiaden iný dôvod, pre ktorý by mala byť spisová dokumentácia zabezpečená. Nemožno súhlasiť s navrhovateľ, že bez zabezpečenia tejto dokumentácie je celé konanie nespravodlivé, pretože odporca mal možnosť pripravovať sa z nej na pojednávanie a on nie. Dôkaz neslúži na to, aby sa z neho účastník pripravoval na pojednávanie, ale na preukázanie tvrdení účastníka. Ak navrhovateľ chcel do spisovej dokumentácie svojho dieťaťa nahliadnuť a prípadne z nej získať nejaké dôkazy, ktoré by podporili jeho tvrdenia o diskriminácii, mohol sa svojho práva domáhať v súdnom konaní tak, ako matka v navrhovateľom predkladanom prípade. Je nemysliteľné, aby sa navrhovateľ naplnenia svojho práva na nahliadnutie do spisu domáhal prostredníctvom iného súdneho konania, ktorého predmetom je odlišný nárok. V prebiehajúcom súdnom konaní je možné zabezpečiť aj takýto dôkaz, avšak len za predpokladu, že by účastník, ktorý tento dôkaz súdu navrhuje vykonať, presne uviedol, čo ním chce preukázať. Navrhovateľ však okrem zistenia, či odporca maloletého vypočul, alebo nie, neuviedol žiadne iné tvrdenia, ktoré by mali byť zo spisovej zložky preukázané, hoci, ako počas konania podotkol aj sám navrhovateľ, na ňom nespočíva dôkazné bremeno. O to absurdnejšie a nelogicky vyznieva jeho požiadavka na zabezpečenie spisovej dokumentácie mal. D.. Neustálym apelovaním na zabezpečenie tejto dokumentácie dospel súd k názoru, že hlavným motívom navrhovateľa je skôr len nahliadnuť do nej, ako ju použiť na podporu svojich tvrdení, čo však nie je účelom vykonávania dokazovania.

S poukazom na uvedené zamietol súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V danom prípade mal plný úspech vo veci odporca. Náhradu trov konania si neuplatnil, preto mu ju súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.